

Sygn. akt: III K 293/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8-09-2020r

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Krawczyk

Sędzia: Elżbieta Wylegalska

Ławnicy: Renata Świętek, Anna Bocianowska, Edyta Drelich

Protokolant: Jolanta Dutczak-Gołdyn

przy udziale Prokuratora Prokuratury: Anny Placzek- Grzelak

po rozpoznaniu w dniach 9 grudnia 2019r., 20 stycznia 2020r., 28 lutego 2020r,

1 kwietnia 2020r., 11 maja 2020r., 1 czerwca 2020r., 7 lipca 2020r., 11 sierpnia 2020r., 1 września 2020r. sprawy:

B. J., córki W. i K. z domu K., ur. (...) we W.

oskarżonej o to, że:

W dniu 9 lutego 2019r. we W. przy ul. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, w wyniku motywacji zasługującej na szczególnie potępienie, usiłowała dokonać zabójstwa swojego miesięcznego dziecka D. J., w ten sposób, że wyciągnęła go z prowadzonego przez siebie wózka, uniosła na wysokość ramion i cisnęła nim o asfalt, a następnie, co najmniej sześciokrotnie, kopnęła go w głowę, wdeptując ją w podłogę, powodując tym obrażenia m.in. w postaci podbiegnięć krwawych i otarć naskórka na głowie w tym na twarzy, rozległego krwiaka podczepcowego okolicy ciemieniowej, wielomiejscowego, wieloodłamowego złamania kości ciemieniowych przechodzących na kość potyliczną oraz wyrostek sutkowaty i piramidę kości skroniowej z obecnością krwi w obrębie prawego ucha środkowego i przestrzeni powietrznych wyrostka sutkowatego, krwiaków podtwardówkowych nad lewą półkulą mózgu i w tylnym dole czaszki, skąpych krwiaków podpajęczynówkowych sklepienia obu półkul mózgu z nielicznymi, drobnymi ogniskami stłuczenia kory i istoty białej podkorowej, podbiegnięcia krwawego na prawym ramieniu, a tym samym naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę przechodniów

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. 148 § 2 pkt 3 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

*****

I. uznaje oskarżoną B. J. za winną tego, że w dniu 9 lutego we 2019r. we W. przy ul. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, w wyniku motywacji zasługującej na szczególnie potępienie, usiłowała pozbawić życia swojego miesięcznego syna D. J., w ten sposób, że wyciągnęła go z prowadzonego przez siebie wózka, uniosła na wysokość ramion i cisnęła nim o asfalt, a następnie, sześciokrotnie kopnęła go w głowę unosząc prawą nogę z impetem przydeptując głowę pokrzywdzonego powodując u niego obrażenia w postaci podbiegnięć krwawych i otarć naskórka na głowie w tym na twarzy, rozległego krwiaka podczepcowego okolicy ciemieniowej, wielomiejscowego, wieloodłamowego złamania kości ciemieniowych przechodzących na kość potyliczną oraz wyrostek sutkowaty i piramidę kości skroniowej z obecnością krwi w obrębie prawego ucha środkowego i przestrzeni powietrznych wyrostka sutkowatego, wąskich krwiaków podtwardówkowych nad lewą półkulą mózgu i w tylnym dole czaszki okołonamiotowo, skąpych krwiaków podpajęczynówkowych sklepienia obu półkul mózgu z nielicznymi, drobnymi

ogniskami stłuczenia kory i istoty białej podkorowej bez cech wklonowania wewnątrzczaszkowego i asymetrii mózgowia, podbiegnięcia krwawego na prawym ramieniu, a tym samym naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę przechodniów tj. popełnienia przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 148§2 pkt 3 k.k. i z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 14 §1 k.k. w zw. z art. 148§2 pkt 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza **oskarżonej B. J. karę 25 (dwudziestu pięciu) lat pozbawienia wolności;**

I. na podstawie art. 63 §1 k.k. zalicza oskarżonej B. J. na poczet orzeczonej kary 25 (dwudziestu pięciu) lat pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 9 lutego 2019 r. godz. 16:55 do dnia 8 września 2020r.

II. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca oskarżonej B. J. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych o numerze I/763/19/P poz.1-12, 14-31,33

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (1) kwotę 2 287,80 zł brutto tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonej z urzędu;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kuratora i pełnomocnika adw. M. K. (2) kwotę 1 918,80 zł brutto tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej małoletniemu pokrzywdzonemu z urzędu;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa

sędzia Tomasz Krawczyk sędzia Elżbieta Wylegalska

Renata Świętek Anna Bocianowska Edyta Drelich

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 8 września 2020r.	Sygnatura akt	III K 293/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	B. J.	Sąd uznał oskarżoną B. J. za winną tego, że w dniu 9 lutego we 2019r. we W. przy ul. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie, usiłowała pozbawić życia swojego miesięcznego syna D. J., w ten sposób, że wyciągnęła go z prowadzonego przez siebie wózka, uniosła na wysokość ramion i cisnęła nim o asfalt, a następnie, sześciokrotnie kopnęła go w głowę unosząc prawą nogę z impetem przydeptując głowę pokrzywdzonego powodując u niego obrażenia w postaci podbiegnięć krwawych i otarć naskórka na głowie w tym na twarzy, rozległego krwiaka podczepcowego okolicy ciemieniowej, wielomiejscowego, wieloodłamowego złamania kości ciemieniowych przechodzących na kość	

		<p>potyliczną oraz wyrostek sutkowaty i piramidę kości skroniowej z obecnością krwi w obrębie prawego ucha środkowego i przestrzeni powietrznych wyrostka sutkowatego, wąskich krwiaków podtwardówkowych nad lewą półkulą mózgu i w tylnym dole czaszki okołonamiotowo, skąpych krwiaków podpajęczynówkowych sklepienia obu półkul mózgu z nielicznymi, drobnymi ogniskami stłuczenia kory i istoty białej podkorowej bez cech wklonowania wewnątrzczaszkowego i asymetrii mózgowia, podbiegnięcia krwawego na prawym ramieniu, a tym samym naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę przechodniów</p> <p>tj. popełnienia przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 148§2 pkt 3 k.k. i z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
B. J. urodziła czwórkę dzieci. W dniu (...) urodziła córkę W., którą wychowuje matka oskarżonej – K. J.. Następnie 4 października	<p>- częściowo wyjaśnienia oskarżonej B. J.</p> <p>- zeznania świadka D. W. (1)</p>	<p>k. 59-60, 76-78, 83-84, 687-688, 701-702, 818-819</p> <p>k. 821-22, 19-819v</p>	

2015r. oskarżona urodziła córkę E., którą po urodzeniu zostawiła w szpitalu. W dniu (...) urodziła córkę J., którą oddała do „Okna życia.” Oskarżona nie chciała wychowywać drugiego i trzeciego dziecka dlatego, że była przekonana, że ich ojcem nie był B. Z., z którym w tym czasie była w związku.

W dniu 6 stycznia 2019r. B. J. urodziła syna – D. J.. Było to czwarte dziecko oskarżonej. Po urodzeniu syna D. J. oskarżona B. J. przebywała początkowo w placówce Towarzystwie (...) we W., a następnie w Ośrodku dla (...) przy ul. (...) we W., gdzie otrzymywała pomoc w opiece nad dzieckiem. Oskarżona B. J. była poinformowana, że jeśli chce prowadzić dotychczasowy tryb życia z B. Z. to może oddać dziecko do „okna życia.” Oskarżona nie była zainteresowana takim rozwiązaniem. Kierownikowi ośrodka (...) powiedziała, że chce przekonać B. Z. do tego, aby stworzyć rodzinę i wychować syna. (...) ośrodka, w których przebywała oskarżona zaniepokoiło, że oskarżona nie potrafi odpowiednio zająć się dzieckiem, a ponadto skupiała się bardziej na relacji z B. Z., niż na opiece nad dzieckiem.

- zeznania świadka R. W.	k. 32,33, 820
- zeznania świadka Ł. Ł. (1)	k. 24,25, 820v-821
- zeznania świadka T. H.	k. 27-28, 820
- zeznania świadka A. P.	k. 30, 821
- zeznania świadka A. Z. (1)	139-142, 917v
- zeznania świadka Ł. D.	k. 134-136, 847
- zeznania świadka B. Z.	k. 142-147
- zeznania świadka M. N.	k. 154-156,848
- zeznania świadka K. J.	k. 165-168, 848v-849
- zeznania świadka M. O.	k. 849v
- zeznania świadka K. W.	k. 413,415, 849
- zeznania świadka K. D. (2)	k.418-419, 850 k. 337-352, 850v-850
- zeznania świadka E. B.	k. 819, 846v, 918, 919, 984v- 985, 1095v-1096,
- opinie uzupełniające biegłych	k. 6
- protokół zatrzymania osoby	k.8
- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości	k.9 k.10-11, 283-284
- protokół pobrania krwi	k. 12-13
- protokół przeszukania	k.14-16
- protokół przeszukania osoby	k.17-19, 293,308
- protokół zatrzymania rzeczy	k.41-43, 476-484, 1062-1074
- protokół oględzin miejsca, rzeczy	k. 158-159
- opinia sądowo- lekarska	k. 177-201, 202-240, 272-277, 327, 485-578
- opinia kierownika Ośrodka (...)	k. 241-243, 640-653 k.328—329
- dokumentacja medyczna	k. 332-352

W dniu 19 stycznia 2019r. oskarżona B. J. razem z dzieckiem i B. Z. zamieszkała w mieszkaniu ojca swojego partnera - A. Z. (1) we W.. Oskarżona B. J. była nieporadna w opiece nad synem. Denerwowała się, gdy B. Z. wychodził z domu, mówiąc, że nie wróci dopóki ona nie uspokoi dziecka. Obawiała się, że fakt posiadania przez nią dziecka będzie dla B. Z. powodem do zakończenia ich związku. Swoją uwagę skupiała na partnerze i to on był dla niej priorytetem. Kiedy dochodziło do kłótni pomiędzy oskarżoną, a B. Z., oskarżona obwiniała za to dziecko.

W dniu 9 lutego 2019r. B. J. i B. Z. wyszukali ogłoszenie o wynajmie mieszkania w S.. Skontaktowali się z jego właścicielem K. D. (1) i umówili się na spotkanie. Przed wyjściem z domu oskarżona B. J. wypila dwa piwa. Następnie razem z dzieckiem udali się w okolice centrum handlowego (...) przy ul. (...). Tam zostali rozpoznani przez jadącego samochodem K. D. (2), który zatrzymał się i zaproponował podwiezienie do S.. Wózek dziecięcy nie zmieścił się jednak do samochodu, dlatego na miejsce razem z właścicielem mieszkania pojechał tylko B. Z..

- opinia sądowo – psychiatryczna
- nagranie zgłoszenia na numer alarmowy
- materiał pogładowy dokumentacja fotograficzna
- opinia toksykologiczna
- opinia informatyczna
- wydruk z bazy PESEL
- notatka urzędowa
- protokół oględzin płyt
- kwestionariusz wywiadu środowiskowego
- karta karna

k. 424-425

k. 588-620

k. 692-694

k. 709

k. 711-719

k. 734-735

k. 731

Oskarżona B. J. została w okolicy galerii handlowej, gdzie miała czekać na B. Z.. Oskarżona była niezadowolona i podenerwowana z tego powodu, że B. Z. pojechał obejrzeć mieszkanie bez niej. Oskarżona zaczęła obwiniać o to dziecko. Była przekonana, że musi wybrać kogo bardziej kocha – dziecko czy partnera. Stwierdziła, że woli partnera i postanowiła pozbyć się dziecka. Uznała, że lepiej będzie jej się żyło bez dziecka. Wyjęła dziecko z wózka. Podniosła pokrzywdzonego D. J. na wysokość swoich ramion. Powiedziała do niego „to twoja wina” i rzuciła nim o asfalt. Następnie kopnęła dziecko sześciokrotnie. Unosząc prawą nogę przydeptywała z impetem głowę dziecka, chcąc w ten sposób pozbyć się syna. Sądziła, że gdy nie będzie miała dziecka to między nią, a B. Z. będzie lepiej się układać.

Oskarżona B. J. swoim działaniem spowodowała u pokrzywdzonego D. J. obrażenia: podbiegnięcia krwawe i otarcia naskórka na głowie, obejmujące również twarz, rozległego krwiaka podczepcowego okolicy ciemieniowej, wielomiejscowego, wieloodłamowego złamania kości ciemieniowych przechodzących na kość

potyliczną oraz wyrostek sutkowaty i piramidę kości skroniowej z obecnością krwi w obrębie prawego ucha środkowego i przestrzeni powietrznych wyrostka sutkowatego, wąskich krwiaków podtwardówkowych nad lewą półkulą mózgu i w tylnym dole czaszki okołonamiotowo, skąpych krwiaków podpajęczynówkowych sklepienia obu półkul mózgu z nielicznymi, drobnymi ogniskami stłuczenia kory i istoty białej podkorowej bez cech wklinowania wewnątrzczaszkowego i asymetrii mózgowia, podbiegnięcia krwawego na prawym ramieniu, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni.

D. W. (1) i R. W. przejeżdżali samochodem obok oskarżonej B. J. i widzieli jak oskarżona wyjmując dziecko z wózka, a następnie rzuca nim o asfalt i kopie je podeszwą buta. D. W. (1) i R. W. zatrzymali się, aby zainterweniować. D. W. (1) wysiadła z samochodu i podeszła do oskarżonej zapytała jej „co Ty robisz?” Oskarżona w tym momencie przestała kopać dziecko. Podniosła dziecko, przerzuciła je przez swoje prawe ramię i pchając lewą ręką wózek oddalała się z

miejsca zdarzenia. D. W. (1) szła za oskarżoną za oskarżoną. Bała się sama odebrać jej dziecko dlatego zatrzymała przejeżdżającego obok niej samochodem Ł. Ł. (1). Wskazała mu na oddalającą się oskarżoną i powiedziała, że przed chwilą ta kobieta kopała swoje dziecko. Ł. Ł. (1) ruszył samochodem za oskarżoną, aby ją zatrzymać i odebrać jej dziecko. D. W. (1) w tym czasie powiadomiła telefonicznie o zdarzeniu pogotowie i policję.

Ł. Ł. (1) wysiadł z samochodu, podszedł do oskarżonej. Zauważył, że dziecko ma zakrwawioną głowę, więc odebrał je oskarżonej. Oskarżona awanturowała się. Domagała się żeby oddać jej dziecko. Próbowwała wyrwać mu dziecko z rąk. Powtarzała, że dziecko jej upadło. Zaprzeczała, aby miała nim rzucić o asfalt.

W ciągu około pół godziny na miejsce przybyła policja i karetka pogotowia. Lekarz udzielił pokrzywdzonemu pierwszej pomocy. W chwili zatrzymania oskarżona B. J. została poddana badaniu na obecność alkoholu. Zawartość w wydychanym powietrzu wynosiła 0,56 mg/l.

B. Z. po obejrzeniu mieszkania w S., został

<p>odwieziony przez K. D. (2) pod centrum handlowe przy ul. (...). Nie zastał tam oskarżonej B. J., dlatego wrócił do domu.</p> <p>In tempore criminis oskarżona B. J. nie miała z przyczyn chorobowych zniesionej, ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzuconego jej czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą warunki art. 31 § 1 lub 2 k.k.</p> <p>B. J. nie była uprzednio karana.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>-</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>-</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	
<p>2. Ocena DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	<ul style="list-style-type: none"> - częściowo wyjaśnienia oskarżonej B. J. - zeznania świadka D. W. (1) - zeznania świadka R. W. - zeznania świadka Ł. Ł. (1) - zeznania świadka T. H. - zeznania świadka A. P. - zeznania świadka A. Z. (1) - zeznania świadka Ł. D. - zeznania świadka B. Z. - zeznania świadka M. N. - zeznania świadka K. J. - zeznania świadka M. O. - zeznania świadka K. W. - zeznania świadka K. D. (2) - zeznania świadka E. B. - opinie uzupełniające biegłych - protokół zatrzymania osoby - protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości - protokół pobrania krwi - protokół przeszukania - protokół przeszukania osoby - protokół zatrzymania rzeczy 	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej B. J. złożonym w toku postępowania przygotowawczego, których przyznała, że w dniu zdarzenia była pod wpływem alkoholu, a następnie przy ul. (...), rzuciła pokrzywdzonym o ziemię i kopała go.</p> <p>Z wyjaśnień oskarżonej wynika, że miała ona zamiar pozbawić życia pokrzywdzonego D. J.. Oskarżona relacjonowała, swój tok rozumowania twierdząc, że musiała wybrać kogo bardziej kocha. Partnera czy dziecko. Uznała, że bardziej kocha partnera. Uniosła wtedy dziecko powiedziała do niego „to twoja wina” , a następnie rzuciła nim o asfalt i zaczęła kopać. Obawiała się że jej partner B. Z. zakończy z nią związek. Sądziła, że jego nastawienie wobec niej jest uzależnione od faktu posiadania przez nią dziecka. Dlatego też chciała się go pozbyć.</p> <p>Relację oskarżonej potwierdzają bezpośredni świadkowie zdarzenia, D. W. (1) i R. W., którzy zgodnie relacjonowali, że oskarżona wyjęła dziecko z wózka rzuciła nim o ziemię, a następnie kopała je. Z relacji</p>	

- protokół oględzin miejsca, rzeczy
- opinia sądowo- lekarska
- opinia kierownika Ośrodka dla (...) z dziećmi
- dokumentacja medyczna
- opinia sądowo – psychiatryczna
- nagranie zgłoszenia na numer alarmowy
- materiał poglądowy dokumentacja fotograficzna
- opinia toksykologiczna
- opinia informatyczna
- wydruk z bazy PESEL
- notatka urzędowa
- protokół oględzin płyt
- kwestionariusz wywiadu środowiskowego
- karta karna

D. W. (1) wynika, że oskarżona zaprzestała kopania dziecka dopiero pod wpływem jej interwencji. Oboje z pełną stanowczością i przekonaniem relacjonowali, że oskarżona celowo rzuciła pokrzywdzonym o chodnik. Zaprzeczyli, aby dziecko miało jej wypaść z rąk. R. W. zeznał, że rozmysłem i zamachem rzuciła dziecko, a potem uderzała je podeszwą buta.

Wyjaśnienia oskarżonej B. J. oraz świadków D. W. (2) i R. W. znajdują potwierdzenie w nagraniu z kamery monitoringu zamieszczonej na budynku centrum Handlowego przy ul. (...). Na nagraniu widać, jak oskarżona wyjmuje dziecko z wózka, rzuca nim, a następnie z impetem sześciokrotnie przydeptuje dziecko podeszwą buta.

Na walor wiarygodności zasługują również zeznania świadków, T. H., K. W. i Ł. Ł. (1). Świadkowie potwierdzili, że dziecko miało zakrwawioną twarz. Zgodnie relacjonowali, że gdy Ł. Ł. (2) odebrał oskarżonej dziecko, ta awanturowała się, i próbowała wyrwać mu je z rąk.

Zeznania wyżej wskazanych świadków cechują się konsekwencją i spójnością, a

przedstawione w ich relacji okoliczności znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd uznał również za wiarygodne zeznania świadków B. Z. i K. D. (2) w zakresie w jakim zeznali, że B. Z. pojechał razem z K. D. (2) do S., a oskarżona B. J. została w tym czasie w okolicach Centrum Handlowego przy ul. (...).

Na walor wiarygodności zasługiwały również zeznania świadków B. Z., A. Z. (2), Ł. D. M. N. w zakresie w jakim relacjonowali, że oskarżona B. J. nie potrafiła właściwie zająć się dzieckiem. Świadkowie Ci konsekwentnie i stanowczo relacjonowali, że oskarżona była skupiona bardziej na partnerze B. Z., niż na dziecku.

Ł. D. – Kierownik placówki Towarzystwa (...)we W. zeznała, że B. J. absolutnie nie była w stanie samodzielnie sprawować opieki nad dzieckiem. Traktowała dziecko jak zabawkę. M. N. – psychoterapeuta z Ośrodka dla (...) i (...) z Dziećmi relacjonowała, że była przekonana, iż oskarżona nie potrafi się zająć dzieckiem i ważniejszy był dla niej B. Z..

Świadek A. P. – policjant, który dokonał

zatrzymania oskarżonej zeznał, że oskarżona została przebadana alkomatem. Dowód w postaci protokołu badania toksykologicznego potwierdza, że oskarżona w dniu zdarzenia była pod wpływem alkoholu.

Dokumentacja medyczna pokrzywdzonego Opinie sądowo lekarskie z dnia 9 lutego 2019, 9 lipca 2019 oraz z dnia 9 lipca 2020r. zasługują na wiarygodność. Opinie te wskazują, że pokrzywdzony D. J. w wyniku zdarzenia doznał obrażeń takich jak tj. podbiegnięcia krwawe i otarcia naskórka na głowie, obejmujące również twarz, ozległego krwiaka podczepcowego okolicy ciemieniowej, wielomiejscowego, wieloodłamowego złamania kości ciemieniowych przechodzących na kość potyliczną oraz wyrostek sutkowaty i piramidę kości skroniowej z obecnością krwi w obrębie prawego ucha środkowego i przestrzeni powietrznych wyrostka sutkowatego, wąskich krwiaków podtwardówkowych nad lewą półkulą mózgu i w tylnym dole czaszki okołonamiotowo, skąpych krwiaków podpajęczynówkowych sklepienia obu półkul mózgu z nielicznymi, drobnymi ogniskami

stłuczenia kory i istoty białej podkorowej bez cech wklínowania wewnątrzczaszkowego i asymetrii mózgowia, podbiegnięcia krwawego na prawym ramieniu. Biegli stwierdzili, że wyżej opisane obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego średni uszczerbek na zdrowiu w postaci naruszenia czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwającego dłużej niż 7 dni o jakim mowa w art. 157 §1 k.k. Sąd miał również na uwadze opinie uzupełniającą biegłych, w której biegli wyrazili stanowisko, że skutki obrażeń jakich doznał pokrzywdzony, mogą się ujawnić w wieku późniejszym dziecka i w czasie jego rozwoju.

Opinie te zostały sporządzone sporządzone w sposób fachowy, rzetelny precyzyjny i obiektywny przez osoby posiadające odpowiednie kompetencje o dużej wiedzy w zakresie okoliczności, do których stwierdzenia zostały powołane. Opinie są wyczerpujące, spójne, logiczne i jednoznaczne. Nadto spełniają wszelkie wymogi stawiane tego rodzaju dokumentom.

Opinia sądowno psychiatryczna oskarżonej B. J. oraz opinie uzupełniające sporządzone przez dwóch

biegłych psychiatrów i psychologa potwierdzają, że oskarżona B. J. nie jest i nie była chora psychicznie w krytycznym czasie. Nie jest upośledzona umysłowo. Z uwagi na postawę manipulacyjną, może jedynie zwłaszcza w powierzchownym, krótkotrwałym kontakcie sprawiać wrażenia osoby upośledzonej intelektualnie.

Wykluczono inne zakłócenia czynności psychicznych mogące mieć wpływ na ocenę poczytalności oskarżonej, w tym atypowy bądź patologiczny charakter upicia tempore criminis. U oskarżonej rozpoznano osobowość nieprawidłową, z przewagą cech dysocjacyjnych oraz uzależnienie od kanabinoli i alkoholu, co nie miało znaczenia orzeczniczego w kwestii oceny jej poczytalności w odniesieniu do stawianego jej zarzutu. Działania oskarżonej w krytycznym czasie nie były wynikiem zaburzeń chorobowych, chorobowej motywacji. Jej zachowania wynikają z zaburzonej osobowości oraz odhamowującego – obniżającego intelektualną kontrolę zachowań i ułatwiającego wyzwalenie agresji – działania alkoholu. Biegli stwierdzili, że zachodzą przesłanki do odbycia przez oskarżoną terapii uzależnień. In tempore

crmininis oskarżona B. J. nie miała z przyczyn chorobowych zniesionej, ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzuconego jej czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą warunki art. 31 § 1 lub 2 k.k.

Sąd w całości uznał za wiarygodne sporządzone w sprawie opinie: sądowo – psychiatryczno-psychologiczną. Biegli sporządzili najpierw opinie pisemne, a następnie złożyli ustne opinie uzupełniające na rozprawie, której strony nie kwestionowały. Opinie te są rzetelne, pełne i poprzedzone wnikliwymi badaniami stanu zdrowia oskarżonej. Sąd podzielił wnioski końcowe tych opinii o braku warunków z art. 31 § 1 i 2 k.k.

Sąd uznał za wiarygodne pozostałe dokumenty załączone do akt sprawy albowiem zostały one sporządzone przez właściwe organy, w granicach przysługujących im kompetencji oraz w formie przewidzianej przez przepisy, Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważenia ich autentyczności, czy też prawdziwości zawartych w nich twierdzeń. Dokumenty te nie były także kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron

		<p>procesowych, zaś Sąd nie znalazł żadnego powodu, aby uczynić to z urzędu.</p> <p>Nie budzi również wątpliwości dowód w postaci karty karnej oskarżonej. Dowód ten potwierdza, że oskarżona nie była dotychczas karana sędownie.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	- częściowo wyjaśnienia oskarżonej B. J.	<p>Sąd nie dał wiary oskarżonej B. J. w zakresie w jakim wyjaśniła, że nie chciała swoim działaniem spowodować śmierci pokrzywdzonego D. J.. Relacja ta jest sprzeczna z wyjaśnieniami złożonymi przez nią w postępowaniu przygotowawczym oraz materiałem dowodowym, który Sąd ocenił jako wiarygodny (Tabela 2.1).</p> <p>W wyjaśnieniach złożonych w dniu 11 lutego 2019r. oskarżona przyznała, że rzuciła dzieckiem o asfalt i kopała je, ponieważ chciała się go pozbyć.</p> <p>Materiał dowodowy w szczególności w postaci</p>	

		nagrania z kamery oraz zeznań świadków D. i R. W. potwierdza, że oskarżona cisnęła pokrzywdzonym D. J. o asfalt, a następnie je kopała.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I. C. dyspozytywnej	B. J.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Analiza materiału dowodowego i poczynione ustalenia faktyczne jednoznacznie wskazują, że oskarżona B. J. wypełniła swoim zachowaniem znamiona czynu zabronionego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 §2 punkt 3 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. W przedmiotowej sprawie przyczyny zdarzenia, tło i przebieg zajścia, kierunek i umiejscowienie uszkodzenia ciała pokrzywdzonego wynikłych z działania oskarżonej zestawione z zachowaniem oskarżonej przed popełnieniem czynu jak i po jego popełnieniu, w sposób			

niebudzący najmniejszych wątpliwości wskazują, że oskarżona B. J. w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie działała z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia pokrzywdzonego D. J..

Pokrzywdzony D. J. był czwartym dzieckiem oskarżonej. Najstarszą córkę oskarżonej wychowuje jej matka, z wychowania kolejnych dwóch córek oskarżona zrezygnowała zaraz po ich urodzeniu. Z zeznań kierownika ośrodka dla (...) M. N., wynika, że oskarżona miała nadzieję, że tym razem jej partner zgodzi się na wychowanie dziecka, ponieważ był to syn, a poprzednie dzieci były córkami. Z zeznań świadków jak i z wyjaśnień samej oskarżonej wyłania się obraz kobiety, która z jednej strony chciała wychować syna i stworzyć dla niego rodzinę. Z drugiej natomiast, nie potrafiła się nim zaopiekować. Była przyzwyczajona do życia wyłącznie z partnerem, i to na nim skupiała całą swoją uwagę. Pracownicy ośrodków, w których przebywała oskarżona byli zaniepokojeni postawą oskarżonej. Okazywała ona bowiem większe zainteresowanie partnerem niż dzieckiem. B. Z. w swoich zeznaniach opisywał, że oskarżona jest do niego zbyt

przywiązana, ponieważ potrafiła go „pilnować” nawet w toalecie. Z relacji oskarżonej B. J. również jednoznacznie wynika, że to partner był dla niej priorytetem.

Przy dokonaniu oceny zamiaru i motywu działania oskarżonej istotne znaczenie ma jej zachowanie poprzedzające rzucenie dzieckiem o asfalt. Do zdarzenia doszło w momencie gdy oskarżona została sama z dzieckiem, a jej partner pojechał obejrzeć mieszkanie. Z zeznań świadka K. D. (2) i B. Z. wynika, że oskarżona była niezadowolona, że B. Z. pojechał obejrzeć mieszkanie sam.

W ocenie Sądu powyższa sytuacja, iż oskarżona nie mogła przebywać razem z B. Z. wpłynęła na jej dalszą reakcję wobec dziecka. Oskarżona wyjaśniała, że „Myślałam, że B. mnie tak traktuje przez dziecko, obwiniałam je. Myślałam, że B. mnie zostawi jak będę miała dziecko...” „chciałam się pozbyć dziecka, uwolnić od niego.” Wyjaśniała ponadto „musiałam zdecydować kogo bardziej kocha i kogo ma wybrać”. „Myślałam, że jak go nie będzie to będzie lepiej.”

Postawa oskarżonej wskazuje, że podjęła ona w tym momencie

decyzję, o pozbyciu się dziecka. W ocenie Sądu dalsze działanie oskarżonej jednoznacznie wskazuje, iż działała ona z zamiarem bezpośrednim spowodowania śmierdzi pokrzywdzonego D. J.. Podniosła dziecko na wysokość ramion i rzuciła nim o asfalt, a następnie kopnęła je sześciokrotnie po głowie, w ten sposób, że unosiła prawą nogę i przydeptywała główkę dziecka do podłoża.

Charakter działania oskarżonej – przydeptywanie głowy miesięcznego dziecka, siła i sposób działania, ilość zadanych kopnięć, a także okoliczności strony podmiotowej jak osobowość oskarżonej, jej usposobienie, reakcje emocjonalne, zachowanie i stosunek do dziecka przed krytycznym zdarzeniem bez wątplenia wskazują na to, że działanie oskarżonej charakteryzowało się umyślnością.

Zaznaczyć należy, że oskarżona z własnej woli nie zaprzestała ataku na dziecko. Kontynuowaniu jej działania zapobiegli świadkowie. Oskarżona, w momencie gdy D. W. (1) wyszła z samochodu, podniosła dziecko i zarzuciła je sobie przez ramię chcąc oddalić się z miejsca zdarzenia. Zanim Ł. Ł. (1) odebrał jej dziecko oskarżona zdołała przejść pod wejście centrum

handlowego. Nagranie z kamery jak i relacja świadków wskazuje, że do momentu odebrania jej dziecka oskarżona nie zainteresowała się stanem jego zdrowia. Nie zatrzymała się, nie obejrzała go. Nie wezwała pomocy.

Na podstawie okoliczności zdarzenia Sąd uznał, że oskarżona działała w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia swojego dziecka. Podejmując określone zachowanie względem syna oskarżona miała jednoznacznie sprecyzowaną intencję zabicia pokrzywdzonego. Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, w tym kopanie miesięcznego dziecka w tak wrażliwe miejsce jak głowa należy uznać, że oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim spowodowania śmierci pokrzywdzonego i swoim zamiarem obejmowała skutek w postaci jego śmierci. Natomiast o realizacji znamion przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. świadczą opinie sądowo lekarskie, w których biegli jednoznacznie wskazują, że stwierdzone u pokrzywdzonego obrażenia spowodowały u niego średni uszczerbek na zdrowiu w postaci naruszenia czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwającego dłużej

niż 7 dni o jakim mowa w art. 157 § 1 k.k.

Oceniając zachowanie oskarżonej B. J. należało uznać, że motywacja jej działania zasługiwała na szczególne potępienie. Działanie oskarżonej polegające na chęci „pozbycia się” dziecka z uwagi na to, iż w jej ocenie niszczyło ono relację pomiędzy nią, a partnerem, oraz sposób „pozbycia się” dziecka poprzez uderzenie nim z wysokości o twarde podłoże, a następnie kopanie go po głowie butem jest sytuacją zupełnie wyjątkową, odbiegającą od przeciętnych, standardowych, jakkolwiek bardzo nagannych motywacji. Zachowanie oskarżonej budzi odruch odrazy, wywołuje silne oburzenie społeczne i determinuje potępienie ponad ramy przeciętnych reakcji negatywnych każdego człowieka.

Zachowanie polegające na krzywdzeniu dzieci, zawsze w ocenie społecznej będzie odbierane jako negatywne i niewłaściwe. Tym bardziej, jeżeli osobą, krzywdzącą dziecko jest rodzic, którego zadaniem jest zapewnienie bezpieczeństwa, opieki i miłości swojemu dziecku. Z materiału dowodowego, w postaci

zeznań świadków rysuje się sylwetka oskarżonej jako osoby roszczeniowej, skupionej wyłącznie na własnych potrzebach. Oskarżona nie interesowała się potrzebami swojego dziecka. Swoją uwagę skupiała na partnerze i na swojej potrzebie utrzymania z nim związku. Z obawy, że partner może od niej odejść skrzywdziła swoje dziecko. Jak sama wyjaśniła cyt. „ Ja kocham B., dla niego zrobię wszystko, dla niego skrzywdziłam syna.” Matka, której obowiązkiem było dbanie o dobro dziecka, okazała się być jego oprawcą. Powyższe zachowanie oskarżonej jest karygodne i nie znajduje żadnego racjonalnego uzasadnienia. Tym samym w ocenie Sądu oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia swojego syna, w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie.

Jeżeli bowiem oskarżona uważała, że dziecko nie pozwala jej prowadzić dotychczasowego stylu życia, to właściwą decyzją w takiej sytuacji wydają się być rezygnacja z dalszego wychowania dziecka i oddanie go pod opiekę przeznaczoną do tego instytucji. Tym bardziej, że oskarżona wiedziała o takiej możliwości, bowiem zrezygnowała z

wychowania dwóch córek, pozostawiając jedną z córek w szpitalu, a drugą w „oknie życia”. Tymczasem oskarżona wybrała inny sposób rezygnacji z dalszej opieki nad dzieckiem. Postanowiła bowiem pozbawić je życia.

Sąd zmienił opis czynu zarzuconego oskarżonej B. J., aby odzwierciedlić jej zachowanie. Na nagraniu bowiem widać, iż oskarżona kopała głowę dziecka unosząc prawą głowę, z impetem przydeptywała jego głowę. Sąd ponadto uzupełnił opis czynu z zakresie opisu obrażeń spowodowanych przez oskarżoną u pokrzywdzonego zgodnie z obrażeniami opisanymi w uzupełniającej opinii sądowno lekarskiej z dnia 9 lipca 2020r.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-	-
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
-			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-	-
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
-			
#	3.4. Umorzenie postępowania	-	-
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
-			
#	3.5. Uniewinnienie	-	-
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
-			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. J.	I.	I.	Wymierzając oskarżonej karę Sąd miał na względzie wszystkie dyrektywy jej wymiaru, a w szczególności zawarte w przepisie art. 53 k.k. takie jak: cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku

do oskarżonej, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywację i sposób zachowania się sprawcy, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Wymierzając oskarżonej karę za popełnione przestępstwo, Sąd rozważył całokształt okoliczności dotyczących osoby oskarżonej, w tym postać zamiaru oskarżonej bowiem działała ona z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia swojego miesięcznego dziecka.

Sąd miał na uwadze wysoką społeczną szkodliwość popełnionego przestępstwa.

Oskarżona, dopuszczając się czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 2 pkt 4 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. swoje przestępcze działanie skierowała przeciw najważniejszemu dobru chronionym prawem, jakim jest zdrowie i życie ludzkie.

W strukturze motywacji zasługującej na szczególne potępienie w zbrodni usiłowania zabójstwa występują psychologiczne instrumenty działania ludzkiego, które w świetle norm moralnych są wyjątkowo odrażające i w żadnej mierze nie

zasługują na zrozumienie. Świadczą one o głębokiej demoralizacji danej osoby, lekceważeniu norm prawnych oraz zasad współżycia społecznego. Motywacja działania sprawcy takiego czynu zasługująca na szczególne potępienie jest taką okolicznością negatywną, która nie tylko kwalifikuje czyn sprawcy, ale wpływa także na zaostrenie sądowego wymiaru kary.

Sąd doszedł do jednoznacznego przekonania, że w wypadku czynu jakiego dopuściła się oskarżona na osobie pokrzywdzonego, karą adekwatną - do przyjętego "niezwykle dużego ładunku społecznej szkodliwości" i stopnia zawinienia oskarżonej - może być tylko kara 25 lat pozbawienia wolności. Sąd miał na uwadze drastyczność czynu popełnionego przez oskarżoną, w szczególnie obciążających okolicznościach dotyczących przede wszystkim sposobu działania i motywacji oskarżonej, a nadto wyjątkowym nasileniem złej woli.

Na zaostrenie kary miało również wpływ to, że oskarżona nie zaprzestała ataku na pokrzywdzonego z własnej woli. Jej działanie przerwała bowiem interwencja świadków.

Okolicznością obciążającą jest również to, że oskarżona działała pod wpływem alkoholu. Oskarżona знаła swoją reakcję na alkohol i potrafiła przewidzieć skutki działania alkoholu. Niewątpliwie stan upojenia alkoholowego wpłynął na zachowanie oskarżonej w krytycznym czasie, ułatwił wywołanie zachowania agresywnego i obniżył intelektualną kontrolę nad emocjami.

Sąd uwzględnił również dotychczasowy tryb życia oskarżonej. Przed popełnieniem przestępstwa oskarżona prowadziła „imprezowy styl życia”, nie opiekowała się należycie dzieckiem. Swoją uwagę, którą w tym czasie powinna skupić na dopiero co urodzonym dziecku, skupiała na partnerze.

Sąd wymierzając oskarżonej B. J. karę dostrzegł okoliczności łagodzące w postaci popełnienia przez oskarżoną przestępstwa zakończonego na etapie usiłowania oraz dotychczasowej niekaralności oskarżonej. W ocenie Sądu okoliczności te nie mogą równoważyć okoliczności obciążających, które determinowały wymierzenie oskarżonej kary 25 lat pozbawienia wolności. Zbrodnia przypisana oskarżonej

			cechuje się bardzo wysokim stopniem społecznej szkodliwości, bowiem godzi w najcenniejsze dobro prawem chronione, a mianowicie życie ludzkie.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. J.	II.	I.	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonej B. J. na poczet orzeczonej kary 25 (dwudziestu pięciu) lat pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 9 lutego 2019 r. godz. 16:55 do dnia 8 września 2020r.
B. J.	III.	I.	Na podstawie art. 230 § 2 k.k. Sąd zwrócił oskarżonej dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych o numerze I/763/19/P poz.1-12, 14-31,33
7.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego,</p>			

zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
-		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV.	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (1) kwotę 2 287,80 zł brutto tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonej z urzędu	
V.	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kuratora i pełnomocnika adw. M. K. (2) kwotę 1 918,80 zł brutto tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej małoletniemu pokrzywdzonemu z urzędu	
VI.	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa	
6. 1Podpis		
sędzia Tomasz Krawczyk sędzia Elżbieta Wylegalska		